

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

ЗА НАУКОВІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА
ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

Видається з 1933 р.

№ 13 (1746)

7 КВІТНЯ 1989 РОКУ

Ціна 2 коп.

Парторганізація ОДУ у квітні

26 КВІТНЯ Ц. Р. В АКТОВОМУ ЗАЛІ УНІВЕРСИТЕТУ (ПРОЛЕТАРСЬКИЙ БУЛЬВАР, 24/26) ВІДБУДУТЬСЯ ЗАГАЛЬНОУНІВЕРСИТЕТСЬКІ ПАРТІЙНІ ЗБОРИ, УЧАСНИКАМ ЯКИХ ПРОПОНУЄТЬСЯ ТАКИЙ ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Про перебудову навчального процесу і підвищення якості підготовки спеціалістів у світлі рішень XIX Всесоюзної конференції КПРС.

Доповідач М. П. Коваленко.

2. Звіт про роботу комісії по контролю за діяльністю адміністрації університету.

Доповідач Г. Я. Попов.

3. Вибори нового складу комісії по контролю за діяльністю адміністрації університету.

4. Інформація про роботу парткому за період з жовтня 1988 р. по квітень 1989 р.

Інформує В. В. Глібов.

Партком звертається до всіх комуністів і безпартійних з пропозицією взяти активну участь у підготовці зборів, допомогти своїми порадами, новими ідеями, критичними зауваженнями.

Матеріали з поміткою «На збори» можна надсилати у партком, а також до редакції «ЗНК». Дзвоніть по телефонам: 23-04-18, 23-84-13.

НА ЧЕРГОВОМУ ЗАСІДАННІ ПАРТКОМУ (19 КВІТНЯ) ОБГОВОРЮВАТИМУТЬСЯ ТАКІ ПИТАННЯ:

1. Про роботу партійних організацій хімічного та історичного факультетів по підготовці кадрів вищої кваліфікації. (Готують Ю. М. Анисимов, Е. О. Нушикан, М. П. Коваленко).

2. Про завдання парткому і ректорату у розвитку соціологічних досліджень та їх використання в управлінні університетом.

Інформує І. М. Попова.

З можливими пропозиціями і міркуваннями звертайтеся у партком чи безпосередньо до товаришів, які готують ці питання.

Партком ОДУ.

Гіркий присмак радості

Перша екскурсія по місту для інвалідів, завдяки сприянню комітету комсомолу ОДУ, відбулася. Однак, починати доводиться з негативних емоцій, не дивлячись на те, що зробили добру справу. Виявилось, що заплатити за поїздку — це ще половина діла. На жаль, хлопців і дівчат, які прийшли допомагати, направили у добровільно-примусовому порядку. Та й ті були з комітету комсомолу. А де ж інші студенти? Де ж робота комітету комсомолу? Адже не справляється вони самі. Треба залучати громадськість і ні в якому разі не примушувати робити добро.

Що ж може розворушити наші й ваші зачерствілі душі? Дуже прикро, що після загальноуніверситетських зборів на прохання допомоги у створенні товариства інвалідів відгукнулися... дві дівчинки з геофаку — Жанна Мироненко і Тетяна Гайдук. Чи не маловато це для університету, де навчається майже шість тисяч студентів? Я впевнена, що багато добрих хлопців і дівчат хотіли б випробувати себе в цій роботі, і ми сподіваємося, що студенти самі прийдуть і запропонують свою допомогу.

Бачили б ви радісні обличчя людей, що роками не виходили з квартири! Віра Басиста розплакалась і сказала, що з відділу соцзабезпечення ще

жодного разу ніхто не запропонував нічого подібного.

Але чому тільки поїздки? Можна ж організувати концерти, подавати допомогу у відвідуванні кіно, театрів, та й просто допомагати людям хоча б іноді виїжджати на вулицю. Ідей, звичайно, чимало, але хто їх буде втілювати у життя? Відгукніться, добрі люди! Можливо, у когось є якісь ідеї, — будь ласка, приходьте з ними. Адже серед інвалідів є й ваші однолітки, які теж бажають учитися, працювати. Треба лише допомогти їм повірити в себе. Їм теж хочеться бути повноправними членами суспільства і реально допомагати і нам, і собі. До того ж вони мають грошову допомогу з інвалідності — 16 карбованців, а пенсія — 50—70. На такі гроші не дуже розженешся, якщо, наприклад, одна коляска коштує 600 карбованців. Багато хто з них хотів би здобути вищу освіту, і в цьому їм потрібна наша допомога.

Як відомо, в Московському університеті відкрили експериментальну групу для навчання інвалідів на базі інтернату. Можливо, і нам спробувати? Проблем, звичайно, багато. Але вирішувати їх все одно потрібно. Без вашої допомоги, товариші студенти, не обійтись.

Н. ДЕМЧЕНКО,
співробітниця УОЦ ОДУ.

молоді дослідники

Студентка IV курсу хіміфаку Тетяна Кулик проводить дослідження з використанням спектрофотометру.

Фото В. ПАЩУКА.

Замість коментаря

Милосердя... У будь-якому словнику значення цього слова пояснюється однозначно: готовність допомогти з жалю до когось, з людяності. Але, виявляється, не всі з нас ще здібні бути співчутливими. І зрозуміло, що душевна чуйність не виникає за рішенням комітету комсомолу. У байдужості молоді багато хто винен, перш за все — батьки тих юнаків і дівчат, які не спроможні відгукнутися на чуже лихо.

Однак є одна обставина, про яку справедливо говорить автор листа, що надійшов до редакції, Наталя Демченко: «Де ж робота комітету комсомолу?». Це за-

кономірне запитання. Бо якщо комітет комсомолу не може навчити співчутливості, то він зобов'язаний виявити усіх милосердних і чуйних. Саме такою організаційної роботи комітету комсомолу і не вистачає. Досить згадати, як широко рекламувалася в період кампанії по виборах народних депутатів СРСР готовність університетського комсомолу мобілізувати студентство, здебільшого дівчат, на шефську допомогу самотнім літнім людям в Центральному районі. В цьому питанні «досягнуті результати» більш ніж скромні. Слово у нас говорить швидше, ніж справа робиться. Майстрів говорильного жанру у нас чимало. І пафосу на починання — з лишком. І «золоті гори» обіцяти ми вміємо. От тільки одного нам бракує: діловитості і відповідальності за слово, що дали.

Звітують

університетські

науковці

4 квітня відбулося пленарне засідання щорічної 45-ї звітної студентської наукової конференції. У вступному слові проректор з наукової роботи професор М. М. Чесноков розповів про широку участь студентів університету в науковій роботі кафедр і підрозділів, про численні нагороди, якими були відзначені роботи наших студентів на районних, міських, республіканських та всесоюзних конкурсах. Дипломом і медаллю АН УРСР був нагороджений випускник мехмату минулого року Я. Цукер. Викладачі, які брали активну участь в організації наукової роботи студентів, нагороджені грамотами. Багатьом студентам за активну участь у науковій роботі присуджено грошову премію.

Студентська конференція проходить з 4 по 8 квітня за секціями суспільних, математичних, фізичних, хімічних, біологічних, геолого-географічних, історичних філологічних та юридичних наук. У конференції взяли участь понад 30 студентів з інших вузів країни. Детальніше про роботу студентської наукової конференції ми розповімо в одному з наступних номерів «ЗНК».

лист до редакції

31 березня з нетерпінням очікували чергового засідання відділення журналістики ФГП. Зранку, на першій парі у нас було заняття з фізвиховання. «Після занять ти біжиш крос», — почула я від викладача. Очевидно, я була першою, хто повідомив про те, що сьогодні лекція з журналістики. Мені повірили і звільнили від кросу.

Із 11 студентів філфаку, які відають відділення журналістики, двоє не змогли прийти на лекцію, бо були зайняті на стадіоні. Староста нашої групи, студент біофаку, лише встиг відмітити присутніх, і одразу ж був змушений поїхати на спортивні змагання, бо «залік не зарахують». Так що ж важливіше — у вільний час відвідувати заняття з журналістики, які нас захоплюють, чи примусові спортивні змагання?

С. ДИЧКО,
студентка
I курсу.

І знову джентльмени

«З Новим роком! З першим днем нового року сміху!» — так капітан команди КВН Одеського університету Святослава Пелішенко, за сумісництвом — ведучий концерту, привітав усіх, хто зібрався 1 квітня в актовому залі ОДУ. Потім він представив гостей і хазяїв вечора і запросив їх на сцену.

На ній побували представники команди КВН Московського інженерно-будівельного інституту, представники команди-переможниці Всесоюзного КВН-88 — Новосибірського університету (а саме, ними була підтверджена згода на зустріч з командою КВН ОДУ у суперфіналі. Центральне телебачення обіцяє організувати цю зустріч). Також виступив «обмежений контингент» КВН Баку і представник Казанського університету.

Від Одеського університету виступали команди мехмату, біофаку і геофаку — фіналісти внутрішньуніверситетського конкурсу КВН, танцювальний ансамбль «Варіанти», і, звичайно ж, клуб веселих і винахідливих джентльменів ОДУ.

Джентльмени з ОДУ показали не лише нову програму, але й повторили третьобезрезний виступ у Москві, демонстрацію якого ЦТ перенесли з 1 на 15 квітня (дата не кінцева).

Перший день Нью-Йоринського року завершився дискотекою.

А. НІКІШЕВ,
студент 2-го
курсу філфаку.

Братская помощь городу-герою

Созидательная сила дружбы и взаимной поддержки советских народов ярко проявилась в годы восстановления Одессы после освобождения от немецко-фашистских захватчиков. Раскрытие малоизученных страниц подвига одесситов, которые с бескорыстной помощью народов СССР в короткий срок восстановили промышленность и транспорт, порт, хозяйство и жилой фонд, здравницы и учебные заведения города-героя, представляется важной задачей исторического краеведения.

Отступая под ударами Советской Армии, враг разрушил самые крупные предприятия Одессы: судоремонтный завод № 1, заводы им. Январского восстания, им. Октябрьской революции, им. Ф. Э. Дзержин-

Белла Верникова

Как человека, мы способны любить свой город или не любить. Чему дано в одно соединить людей живущих и когда-то живших, архитектуру, говор, склад ума, вечерний запах моря на остывших от зноя улицах, где мы живем, как на ветру, во времени своем. Чему! Наверно, чувству твоему спокойствия в известняковых стенах, автоматизму в повседневных сценах общенья с говорливыми людьми, привязанности к лицам и пространству, организованному на века. Жизнь безутешна тем, что коротка, но здесь идет и клонит к постоянству.

Юрий Михайлик

(Из романа «ЧЕСТНО И ХРАБРО»)

Приходили вести о погибших. Иногда они приходили к погибшим. Бомбы на город падали каждый день, и каждый день приносил городу двести, а то и триста смертей. Это уже стало бытом.

Беспечные, горячие, шумливые и веселые одесситы... Они оставались сами собой. Но как старательно война, беда, народное горе обглаживали свой спелый абрикос, чтобы обнаружить шершавое и неподдающееся тело косточки.

Война смыла накипь, она прочистила город гулками шагами ночных патрулей, полночными рейдами истребительных батальонов, война сбила цену на фразы, стерла позолоту тщеславия, оставив людям только поступки. И тогда оказалось, что в глубине — нержавеющая сталь, спокойный блеск будничного, непоказного мужества, вспыхивающего на солнце иронической улыбкой.

Курортный, южный, избалованный солнцем и морем — кто мог подумать, что этот город будет крепостью?

Первостроители Одессы строили город из него же самого, камень вынимали из-под города. Он был мягок, его можно было пилить шилой. Только наверху, на ветру, на солнце, этот камень обретал крепость.

Ни фортов, ни дотов, ни дзотов не было в степи под Одессой, пока не пришла сюда война. Город построил свою оборону из себя самого. Теперь никто уже не верил, что Одессу оставят, сдадут врагу.

Вот почему так невыносимо трудно было тем немногим людям, которые знали всю правду.

Им нужно было подготовить уход армии. И сделать это так, чтобы город до последней возможности верил в оборону.

Два месяца Одесса держалась верой, что она устоит. Теперь две недели надо было беречь и укреплять эту веру, для того чтобы уйти.

Война была беспощадной не только потому, что убивала людей, что калечила их, разрушала города и выжигала села, не только потому, что рушила судьбы, оставляла голошепки от надежд... Чтобы армия могла уйти из Одессы, надо было использовать веру города в то, что его не сдадут.

Нужна была не мнимая, не имитированная, а подлинная боевая активность войск на фронте. И бойцы, встававшие в атаки, и командиры с комиссарами, поднимающие их, встающие первыми, не могли, не должны были знать, что есть приказ уйти.

И люди на заводах, на фабриках, в цехах артелей не должны были знать. Они делали мины, чинили оружие, готовили печи для зимних блиндажей и землянок, они еще строили бронепоезда, которые уже не пойдут в бой.

В штабах дивизий, в полках, в батальонах все было нацелено на оборону, на то, чтобы выстоять зиму, продержаться пока что до весны.

Но в штабе армии, в штабе ООР шла потаенная работа. И велся уже счет каждой тонне отправленных грузов, каждой единице плавсредств, дням и часам, остающимся до ухода...

Первые Бабелевские чтения

17 апреля, в понедельник, в 10 часов в Зеленом зале Дома ученых (ул. Менделеева, 4) открываются Первые Бабелевские чтения — научная конференция, посвященная 95-летию со дня рождения выдающегося советского писателя Исаака Эммануиловича Бабеля. Чтения проводятся секцией книги Дома ученых и кафедрой советской литературы и литературы народов СССР Одесского госуниверситета.

Интерес к творчеству И. Бабеля в наше время, конечно, не случаен — речь идет о крупнейшем писателе, имя которого два десятилетия находилось под запретом. Огромный читательский интерес к бабелевскому творчеству так и не был удовлетворен в последние десятилетия, уже после его реабилитации: взгляд Бабеля на гражданскую войну, на роль личности в революции, сама его концепция человека, столь полно и глубоко вобравшая в себя гуманистические традиции отечественной культуры не вписывались в ту перекошенную историю советской литературы, которая у нас существовала. Бабель, как и другие крупнейшие писатели советского периода — М. Булгаков, А. Платонов, Б. Пильняк, М. Зощенко, А. Ахматова, О. Мандельштам, Б. Пастернак, был вытеснен из истории литературы, «столбовая дорога» которой пролагалась совсем по другой колее «революционного гуманизма», главная сторона которого — «классовая ненависть». В результате крупнейшие советские писатели оказались где-то на периферии историко-литературного процесса, о них глухо говорили студентам-филологам, вовсе не называли школьникам, к их творчеству, казалось, навсегда припаян был ярлык «абстрактного гуманизма». Да, Бабель, как и другие великие советские писатели, не умещавшиеся в прокрустово ложе ждановского «соцреализма», был «абстрактным гуманистом». Лишь теперь, когда мы возвращаемся к ленинской мысли о приоритете общечеловеческих ценностей над ценностями узкоклассовыми, стало понятно, что «абстрактный» гуманизм — единственно возможный тип гуманизма, а всякая другая, замаскированная революционной фразе, лишь демагогия, оборачивающаяся антигуманной системой — от репрессий и лагерей до взгляда на человека как на «винтик». Всем своим творчеством Бабель противостоял такому гуманизму и потому его творчество в пору общественного обновления вызывает такой большой интерес.

Проведение Первых Бабелевских чтений — это и первая попытка объединить усилия литературоведов, занимающихся творчеством И. Бабеля. Парадокс состоит в том, что сегодня Бабель в нашей стране исследован еще очень и очень мало, а ведь речь идет о поистине огромной фигуре в советской литературе. Имея сотни и сотни книг об истинных и мнимых классиках советской литературы, мы мало что сделали для изучения творчества писателя, о котором существует в мире огромная литература — тысячи исследований — книг и статей, писателя, которым наша литература должна гордиться и который давно признан в мире одним из классиков советской литературы. Однако очень мало знают о нем не то что ученики, но и учителя — «полуреабилитированный» Бабель оставался и все еще пока остается раритетом — он пока очень мало издается у нас в стране.

Первые Бабелевские чтения в Одессе — это и дань памяти нашему земляку. Одесса во многом обрела себя в Бабеле, осознала себя в нем. Многие воспринимают наш город через колорит «Одесских рассказов», «Закат», «Беню Крика»... Бабель — писатель, оформивший в своем творчестве легенду Одессы, завершивший эту легенду. Одесса не только вошла в его творчество как тема, но и определила очень многое в его мировоззрении и художественном мире.

Одесситы в большом долгу не только перед Бабелем: кто как не мы должны, наконец, исследовать феномен живой южной ветви советской литературы — плеяды замечательных писателей, творчество которых вошло в золотой фонд советской литературы, — Ю. Олеши и В. Катаева, С. Кирсанова и К. Паустовского, И. Ильфа и Е. Петрова, Э. Багрицкого и В. Инбер, Л. Славина и др. Нам предстоит еще понять и исследовать этот феномен и ту культурную почву, что его взрастила. И Бабель — крупнейшая фигура в этом ряду.

Первые Бабелевские чтения приобрели характер всесоюзной конференции. Из 65 докладов, вошедших в программу конференции, 53 доклада подготовлены гостями нашего города — литературоведами из Москвы и Ленинграда, Киева, Свердловска и Перми, Омска и Фрунзе, Кемерово и Петропавловска, Томска и Смоленска, Уфы и Тюмени, Ставрополя и Херсона, Черновцов и Кировограда, Грозного и Новосибирска, Куйбышева и Якутска, Иванова и Вологды, а также из Венгрии и Польши. Сама география говорит о том, интересе, какой проявляется сегодня к творчеству И. Бабеля. Ожидается приезд на чтения известных литературоведов и критиков — Галины Белой, Натальи Ивановой, Мариэтты Чудаковой, Вадима Ковского...

В первый и второй день — 17 и 18 апреля в Доме ученых будут работать две секции — «Проблемы творчества И. Бабеля» и «И. Бабель и литературный процесс 20-х годов», а 19 апреля состоится пленарное заседание в Золотом зале Литературного музея (ул. Ласточкина, 2) «И. Бабель и Одесса», где прозвучат доклады краеведческой тематики — о бабелевских фондах литературного музея и научной библиотеки им. Горького, о публикациях Бабеля в одесской периодике, о бабелевской Одессе — всех тех сторонах, какими связано творчество писателя с Одессой.

Итак, мы приглашаем всех на открытие Первых Бабелевских чтений 17 апреля в 10 часов утра в Зеленый зал Дома ученых.

Евгений ДОБРЕНКО, доцент ОГУ.

ско, суконную и джутовую фабрики, электростанцию, водопровод. Полностью был выведен из строя Одесский порт. Общий ущерб, нанесенный городу, составил 2514 млн. руб., в том числе промышленности — 1200 млн. руб.

Несмотря на трудности военного времени, государство направило большие средства на быстрое возрождение Одессы. Для восстановления Одесского порта, железной дороги, промышленных предприятий непрерывным потоком поступали металл и лес из Магнитогорска, Архангельской и Вологодской областей, цемент из Новороссийска, строительные материалы из республик Закавказья и Средней Азии, оборудование и станки из Ленинграда и Баку. Братская помощь советских народов позволила предприятиям машиностроения Одессы выполнить план 1944 г. на 124 процента.

В годы четвертой пятилетки трудящимся Одессы приходилось преодолевать большие трудности в восстановлении хозяйства, но их выручала и вдохновляла братская поддержка народов СССР. Новейшая техника на предприятия города поступала с московского станкостроительного завода «Красный пролетарий», горьковского завода фрезерных станков, от машиностроителей Ленинграда и Уфы. На полностью разрушенный канатный завод шли волоочильные станы из Алматы, электродвигатели из Баку и Таллинна, смола из Белоруссии. Над Одесским портом шефствовали транспортники Баку, Поти, Туапсе.

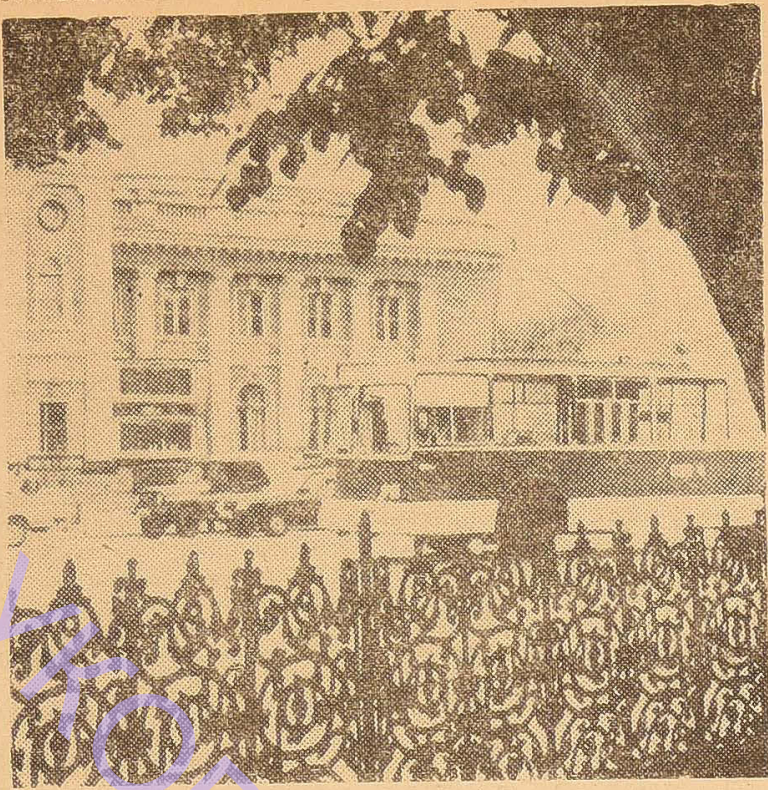
Братские республики делились с городом-героем не только материалами и машинами, но и высококвалифицированными специалистами, кадровыми рабочими. Для оказания практической помощи в Одессу прибыли автомобильные строители из Горького, станкостроители из Москвы и Соль-Илецка. Из Светлогорска на Одесский канатный завод приехал целый выпуск воспитанников школы ФЗО. Широкий размах получило социали-

(Окончание на 4-й стр.).

АНОНС
13 АПРЕЛЯ, В 14.00 В АКТОВОМ ЗАЛЕ УНИВЕРСИТЕТА (ПРОЛЕТАРСКИЙ БУЛЬВАР, 24/26 СОСТОИТСЯ БЛАГОТВОРИТЕЛЬНЫЙ КОНЦЕРТ МАСТЕРОВ ИСКУССТВ АРМЕНИИ. ВХОД СВОБОДНЫЙ.

ДЕНЬ ФІЛФАКУ,

або Суб'єктивні нотатки, написані 1 квітня.

Братская помощь городу-герою

(Окончание. Начало на 3-й стр.)

стическое соревнование трудовых коллективов Одессы с коллегами из братских республик. Помощь всего советского народа в сочетании с самоотверженным трудом одеситов позволили к 1950 г. не только восстановить разрушенное войной хозяйство города, но и возродить Одессу — один из крупнейших промышленных и культурных центров Советской Украины.

В советской исторической литературе отражены многие стороны этого восстановительного процесса, показаны большие трудности, которые благодаря сотрудничеству братских республик удавалось преодолевать. Однако, не все аспекты проблемы освещены достаточно полно: обобщающего труда до сих пор нет. Слабо, в основном лишь на материалах периодической печати освещены вопросы сотрудничества советских органов, общественных организаций союзных республик в восстановлении народного хозяйства Одессы в 1944—1950 гг., почти не показана роль интернациональной взаимопомощи в возрождении культуры, духовной жизни трудящихся города. Расширение источниковой базы, прежде всего за счет введения в научный оборот архивных материалов, позволит восполнить эти пробелы.

Ф. САМОЙЛОВ,
зав. кафедрой
истории СССР.

До встречи в Пхеньяне

В ОДЕССКОМ государственном университете прове-

дена фестивальная Фиеста, посвященная предстоящему XIII Всемирному фестивалю молодежи и студентов, который пройдет с 1 по 9 июля нынешнего года в столице Кореической Народно-Демократической Республики — городе Пхеньяне.

Организаторами этого предфестивального мероприятия стали сами корейские студенты, обучающиеся у нас в университете, и не только они, но и студенты КНДР из других вузов Одессы совместно с деканатом по работе с иностранными учащимися и комитетом ВЛКСМ ОГУ.

В вестибюле демонстрировались книжные экспозиции «Из истории фестивального движения» и «КНДР — страна хозяйка фестиваля», гидом которых была сотрудница научной библиотеки ОГУ Л. Д. Орлова. Большим интересом пользовалась выставка национальных корейских изделий. Присутствующим в зале была предложена информация и документальный фильм производства КНДР о ходе подготовки к Международному форуму юности.

С интересом прошел просмотр художественного фильма «Приказ 027», рассказывающий о героической борьбе северокорейских разведчиков, выполнявших важное государственное задание в тылу врага в период Отечественной войны корейского народа 1950—1953 гг. В этой киноленте наиболее ярко и эмоционально предстали жаркие схватки с использованием приемов национальной борьбы тэквондо.

Затем состоялся интернациональный концерт, в котором прозвучали русские романсы и национальные корейские песни. Своё мастерство продемонстрировали ребята из Латинской Америки.

А. БАНДУРА,
заместитель декана
по работе с иностранными
студентами ОГУ.

Тихим сонячным ранком останнього середі березня на філологічному факультеті хтось причепив гасло: «Студенти! Ідучи назустріч 1 квітня, зустрінемо Гуморину достроково, 29 березня!».

Цей «хтось» знав, що робив. Події розвивалися так швидко, що вже о 10-й годині літнього часу на негайному засіданні «доконату» (колишнього деканату) була зафіксована революційна ситуація, бо «студенти вже не хотіли, а викладачі — не могли». Тому, не чекаючи перевороту, «докан» філфаку Н. М. Шляхова оголосила урочисте відкриття Дня факультету.

Схвильований натовп студентів, що склався з колишніх робітників, селян, солдатів, матросів і школярів, метнувся на третій поверх.

Але на них там вже чекали. Адміністрація факультету швидко зорієнтувалася у ситуації, що виникла, і встановила НЕП взявши курс на кооперацію.

Студентів, які не підозрювали нічого поганого, закликали до кооперативного «шінку», циганки нав'язували всім бажаним (і не бажаним) платну аудієнцію в «аудиторії по прокуванню майбутнього», за гроші працювали ЗАГС і спорткомітет, лише за 15 копійок (викладачам — за 20, а професорам — за 25) можна було одержати залік з фізкультури або стати чемпіоном філфаку.

Не продавалось хіба що мистецтво. Художнє оформлення факультету можна було розглядати безплатно. Але й тут студентський народ м'яко і ненав'язливо «спрямовували». Нагадували, що своїм поганим навчанням він «плє воду на млин лєнінградської фонетичної школи», бо в ОДУ прийнята московська; закликали «вдарити успішністю по бездоріжжю і нехлюйству»; підграваючи народу, говорили: «Добре, що у нас не всі науки суспільні», і зовсім вже збентежува-

ли написами: «Кращі жарти — більше сміху. Більше сміху — кращі жарти».

Не давши змоги студентам схаменутися від свободи і розкусити нечесну гру «правлячого класу», адміністрація провела брифінг, в кінці якого усім пообіцяла «хліба і видовища».

Звичайно ж, із святковим обідом вона пожартувала (адже 1 квітня). І от, бажачи чогось «перехопити», студенти, спустошені кооперативами, позичили один з одного «до майбутньої стипендії».

А видовища були, і настільки цікаві, що студенти навіть забули про протиріччя; весь факультет знов відчув себе єдиною, дружньою сім'єю.

...Відгомонила Гуморина, зустрінула достроково. Тихим місячним вечором розходився студентський народ, задоволений і умиротворений.

До наступного першотравневого закликуну?..

О. ЗАВЗЯТИЙ.

«Синоптичний»

пробіг

Щорічно в День метеоролога проводиться традиційний 12-кілометровий пробіг. Старт від 411-ї батареї, а фініш навпроти гідрометеообсерваторії. Траса проходить вздовж берега моря.

Наша команда також бере участь у цих традиційних змаганнях. Цього разу команда у складі 4-х чоловік: студента 4

курсу юридичного факультету Олега Мундя, студента I курсу механіко-математичного факультету Олександра Іщенка, студента 3 курсу фізичного факультету Романа Тищенка і першокурсника біологічного факультету Миколи Костенка посіла III місце.

Команда нагороджена дипломом III ступеня, а кожен з учасників — пам'ятними значками, посвідченнями і нагрудними номерами. Після церемонії нагородження всі із задоволенням пили чай з цукерками, фотографувалися на пам'ять, а також висловили по-

дяку організаторам змагань, очолюваних завідуючим кафедрою фізвиховання гідрометінституту доцентом Сергеевим за відмінне проведення спортивного заходу.

Очевидно, час і нашої кафедри фізвиховання спільно з комітетом комсомолу і студентським профкомом організувати свій пробіг, в якому б взяли участь студенти і викладачі.

В. ШИРОКИХ,
старший викладач
кафедри фізвиховання
ОДУ.

заповідні місця

Ні, це не одеський звіринець: його вже більш-менш довели до ладу. Це наш власний університетський вольєр, де з успіхом розплоджуються майбутні учасники «Шоу-Мяу-90». Мабуть, одержать здорових підопічних і наші дослідники-біологи — пухнастих грацій — неодмінно прикрасять електроди та інша вживлена апаратура. Очевидна користь і для бібліотечних працівників —

котячий майданчик розташований саме під вікнами фондів, — волохаті стражі охороняють безцінне книжкове зібрання від гризунів. Які перспективи відкриваються: «живий куток», схвище склотари та ящикотари, відділення Вторчермету, пункт накопичення макулатури...

«Час вже прикрити цей полігон», — обурюється громад-

ськість. «Час» — повторює за нею адміністрація. «Будемо шукати вихід», — обіцяють господарники. І от вони все шукають, шукають...

Важко відшукати чорну кішку у темній кімнаті, — говорити східна мудрість, — особливо тоді, коли її там немає.

О. ГУБАР.
Фото В. ПАЩУКА.

Кожний четвер — для юнаків
Кожний вівторок — для дівчат,

ПСИХОЛОГІЧНА СЛУЖБА
ГОСПРОЗРАХУНКОВОГО ОБ'ЄДНАННЯ «ІНІЦІАТИВА»
І САНАТОРІЮ «УКРАЇНА»

проводить лекцію-діалог лікаря Р. Тарнавської і психолога Д. Барама
«МЕДИКО-ПСИХОЛОГІЧНІ ПИТАННЯ СТАТЕВОГО ЖИТТЯ». Лекція супроводжується демонстрацією слайдів.
Наша адреса: Пролетарський бульвар, 54, санаторій «Україна», адміністративний корпус, 3-й поверх, конференц-зал. Іхати трамваем № 5 до зупинки «Готель «Юність».
Початок лекцій о 17.30.
Квитки продаються за годину до початку лекції в холі адміністративного корпусу.
Ціна квитка — 1 карбованець.
ЧЕКАЄМО НА ВАС!

ПИШІТЬ НАМ:

270057, Одеса-Центр вул. Петра Великого, 2, держуніверситет, редакція газети «За наукові кадри».

ЗАХОДЬТЕ:

Одеса, вул. Радянської Армії 24, 1-й поверх, кімната, 9.

ДЗВОНІТЬ:

тел. 23-84-13.

Редактор М. ЩЕРБАНЬ.

«За научные кадры», орган парткома, ректората, профкомов и комитета комсомола Одесского государственного университета им. Мечникова. (На украинском языке).

Друж. тип., «Черноморська комуна» Одеського обкому КП України, пл. 50-річчя СРСР, 1. Тираж 1000 прим. Обсяг 0,5 акуша формату газети «Правда». Зам. 3940.